

[Ove Jensen]

komisk – i denne situation, er, at socialdemokratiet ikke har forstået, hvor store indrømmelser fremskridtspartiet har opnået i disse forhandlinger. Vi var ved starten af forhandlingsrunden i den situation, at flere tidligere medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe havde udtalt, at vi ville stemme for disse forslag uden nogen som helst modydelse. Det var udgangspunktet. Og hvad opnåede vi så? Vi fik tre store gevinster, uden at vi har givet væsentlige indrømmelser. Det kan man ikke forklare på anden måde. Det er jo normalt i lotterier, at der skal sælges mange lodsedler, men kun er en enkelt gevinst. Vi købte ikke en eneste lodseddel her, men vi fik alligevel tre store gevinster, og det er vi som sagt ganske godt tilfredse med. Vi forstår som sagt også udmærket de to socialdemokratiske ordføreres surhed; det ville også nærmest være helt uforståeligt, hvis socialdemokratiet i dag var tilfreds med den rolle, de har spillet både i de forhandlinger, som her er foregået, og med de sørgelige resultater, de opnåede som regeringsparti.

Ellers har behandlingen af disse lovforslag været ganske typisk for den politiske situation, som den har været siden regeringsskiftet, også set i et større politisk perspektiv: regeringen fremsætter sine lovforslag, som er mere eller mindre velegnede til at løse landets problemer. Undervejs forsøger de radikale med skiftende held at få regeringens lovforslag forringet. Hvis der skal komme noget godt ud af det endelige resultat, er det nødvendigt med fremskridtspartiets medvirken.

Således har udviklingen også været for dette lovforslag. Regeringen fremsætter først et forslag om, at bloktilskuddene til kommuner og amter reduceres med 3 mia kr. i 1984. Så går de radikale i aktion og får dette beløb reduceret til 1,35 mia kr.

Men hvad der var endnu værre, var, at der i forliget imellem de radikale og regeringen ikke var nogen som helst sikkerhed for, at reduktionen af bloktilskuddene ville blive udmøntet i reelle besparelser ude i kommuner og amter. Kommuner og amter kunne blot forhøje deres skatteprocent, således at de over skatterne fik det samme antal kroner i kassen, som de mistede i bloktilskud.

Derfor var forliget imellem de radikale og regeringen i realiteten intet værd. Der var tale om en omfordeling af nogle midler imel-

lem de offentlige kasser, som skulle sælges på, at der var tale om offentlige besparelser, men som sandsynligvis i stedet for ville føre til højere skatter, fordi kommuner og amter ville forhøje deres skatteprocent.

Sådan var situationen, da fremskridtspartiet på et sent tidspunkt kom ind i forhandlingen.

I det forlig, fremskridtspartiet har indgået med regeringen, og som de radikale har givet tilslutning til, er det aftalt, at skattestigning for kommuner og amtskommuner under ét undgås i 1984, og at regeringen vil tage initiativ til kompenserende foranstaltninger over for amterne og kommunerne, såfremt henstillingen mod forventning ikke måtte være efterlevet. Herved har fremskridtspartiet sikret, at reduktionen i bloktilskuddene bliver udmøntet i besparelser i stedet for nye skatteforhøjelser.

Vi er i fremskridtspartiet meget tilfredse med det forhandlingsresultat, vi har opnået. Alene regeringserklæringen om kompenserende foranstaltninger over for amterne og kommunerne, hvis de foretager skatteforhøjelser i 1984, er så værdifuld, at den i og for sig i sig selv kunne være begrundelse nok for os til at stemme for forslaget om bloktilskudsbesparelserne.

Herudover har vi jo forhandlet os frem til skattelettelser på andre væsentlige områder. Vi har fået den skattefrie bundgrænse for enlige pensionister forhøjet fra 39.900 kr. til 41.400 kr., en forhøjelse på 1.500 kr. For gifte pensionister er bundgrænsen forhøjet fra 21.800 kr. til 22.600 kr., en forhøjelse på 800 kr., og hermed er vi nået et godt stykke hen ad vejen med at få forbedret pensionisternes levevilkår, og vi er tilfredse med, at det har været muligt at overbevise både regeringen og de radikale om det rimelige i denne skattelettelser til pensionisterne.

For kommuneskattens vedkommende har vi fået den skattefrie bundgrænse forhøjet med 400 kr. fra 19.500 kr. til 19.900 kr. Begrundelsen for, at vi forlangte og fik den skattefrie bundgrænse for kommuneskatten sat til 19.900 kr., var, at de fleste kommuner har brugt dette tal i deres budgetplanlægning. Og når kommunerne ikke må forhøje deres skatteudskrivning i 1984, stillede vi os i den givne situation tilfreds med en skattefrie bundgrænse på 19.900 kr. Men det skal naturligvis ikke forstås således, at vi ikke me-